

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.I.10.301/2016/3.

A tanács tagjai: . Hajdu Edit a tanács elnöke, előadó bíró
Dr. Tallián Blanka bíró
Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna bíró

A felperes:

A felperes képviselője:
Dr. Waldmann Gábor ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője:
Dr. Toncs Mária ügyvéd
)

A per tárgya: azonnali hatályú felmondás jogellenességének
jogkövetkezményei

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:
Szegedi Törvényszék 2.Mf.22.502/2015/5.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:
Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.M.31/2015/12/I.

Rendelkező rész

A Kúria a Szegedi Törvényszék 2.Mf.22.502/2015/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.
A le nem rótt 443.100 (négy száznegyvenháromezer-egyszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes az alperesnél 2008. július 1-jétől állt munkaviszonyban. 2014. február 1-jétől az alperes Dél-a.R.SZ.T. alatti fiókban számlavezetési vezető-tanácsadó munkakörben csoportvezetőként dolgozott. Feladata volt engedélyezési, számlavezetési, hitelezési, értéktárvezetési munka ellátása, továbbá a fiókvezetőt annak távollétében helyettesítette.
- [2] A felperes számlatulajdonosként 2013. szeptember 25-én O. osztálypénz számla szerződést kötött a k. Á. Sz. osztályának a nevében, ahova a gyermeke is járt. A számla egyenlegéről, a be- és kifizetésekről a szülői értekezleteken számolt be, mellyel összefüggésben hiányosságot nem állapított meg a szülői közösség. A felperes a számlát a peres eljárás alatt is kezelte.
- [3] Az alperes funkcionális ellenőre 2014. decemberében vizsgálatot tartott a felperes munkavégzési helyén a munkavégzés szabályszerűsége, az Összeférhetetlenségi Szabályzatban és a védett adatok biztonságának rendjéről szóló utasításban foglaltak betartása, a fiók ügyintézői saját számláinak forgalma felülvizsgálata tárgyában.
- [4] A vizsgálat eredményeként megállapította, hogy a felperes az osztálypénz számlájáról négy alkalommal magáncélú kifizetéseket és átutalásokat végzett: 2014. július 17-én 4.000 forint, július 19-én 15.000 forint kifizetése történt a felperes mint kedvezményezett részére; 2014. július 31-én a M.T. Nyrt. kedvezményezett részére 9.545 forint, október 20-án az I. Zrt. kedvezményezett részére 5.000 forint átutalást végzett a bank internetes felületéről. 2014. augusztus 1-jén a saját számlájáról visszautalt az osztálypénz számlára 29.000 forintot.
- [5] Az alperes 2014. december 30-án kelt azonnali hatályú felmondással a felperes munkaviszonyát a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (Mt.) 78. § (1) bekezdés b) pontjára való hivatkozással megszüntette. Az indokolás szerint az osztálypénz számla négy esetben történt magáncélú használata az erkölcsi feddhetetlenség megkérdőjelezése mellett olyan magatartás tanúsításának minősül, amely a munkaviszony további fenntartását lehetetlenné teszi a munkavállaló iránti bizalomvesztés következtében.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [6] A felperes módosított keresetében a jogellenes munkaviszony megszüntetés következményeként a felmondás időpontjától 2015. október 31-éig terjedően kártérítésként elmaradt munkabére, valamint 2 havi végkielégítés és perköltség megfizetésére kérte az alperes kötelezését.
- [7] Álláspontja szerint a terhére rótt kötelezettségszegés nem a

munkaviszonyból származik, mert szülőként nyitotta az osztálypénz számlát, és kezelte azt. Téves átutalás történt, amit a hiba észlelésekor azonnal orvosolt, mely cselekményét a munkáltató gondatlannak minősítette. Mindezek alapján a munkavégzési kötelezettségével és a munkaviszonyával összefüggésben nem álló osztálypénz számla kezelésével kapcsolatos magatartása és az alperes részéről az ezzel összefüggő bizalomvesztés nem szolgálhat jogszerűen azonnali hatályú felmondás alapjául.

- [8] Hivatkozott továbbá az Mt. 8. § (2) bekezdésére és az 56/1994. (XI.10.) AB határozatra azzal, hogy a munkavállaló munkahelyén kívüli, munkaviszonyához méltatlan magatartásának a munkaköre vagy beosztása ellátására lényeges és valóságos, közvetlen kihatással kell lennie, illetve a munkáltató lényeges érdeksérelmével kell járnia, vagy alkalmasnak lennie a munkáltatója jóhírnevének, jogos gazdasági érdekének vagy a munkaviszonyának a veszélyeztetésére.
- [9] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására, a felperes perköltségben marasztalására irányult. Hangsúlyozta, hogy az Mt. 78. § (1) bekezdés b) pontjára alapította az azonnali hatályú felmondást. Bizonyított tény, hogy a felperes az osztálypénz számlát négy esetben magáncélra használta, az osztálynak pedig elvi lehetősége sem volt a számlaforgalom ellenőrzésére. A felperes nem véletlenül, hanem tudatosan végezte az átutalásokat az osztálypénz számláról. Az alperesnek jogos gazdasági érdeke fűződik ahhoz, hogy minden tekintetben megbízható munkavállalót foglalkoztasson.

Az első- és másodfokú ítélet

- [10] A Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.M.31/2015/12/I. számú ítéletével megállapította, hogy az azonnali hatályú felmondás jogellenes, és kötelezte az alperest a felperes javára elmaradt jövedelem, végkielégítés és perköltség megfizetésére, marasztalta a kereseti illetékben.
- [11] Az elsőfokú bíróság szerint az azonnali hatályú felmondásból kitűnően a felperes munkaviszonyát az alperes az Mt. 78. § (1) bekezdés b) pontja alapján szüntette meg. Megállapítható volt az ellenőr tanúvallomásából, hogy a vizsgálat a felperesnél munkaköri kötelezettségszegést nem tárt fel.
- [12] Bizonyítottnak találta, hogy a felperes az általa kezelt osztálypénz számláról négy esetben saját célú kifizetést eszközölt, amelyek nem az osztály érdekében történtek, ez azonban közvetlenül nem hatott ki a munkaviszonyára, a munkakörére irányadó szabályokat nem sértette meg, ezért a munkaviszony fenntartása nem vált lehetetlenné. Az alperes a perben nem tudta bizonyítani, hogy a felperes olyan magatartást tanúsított, amely kihatott a munkaviszonyára, és objektíve ellehetetlenítette a továbbfoglalkoztatását. Ezért az azonnali hatályú felmondás jogellenes, melynek jogkövetkezményeként a beadványban levezetett módon elvégzett, a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelő elszámolás szerint kötelezte az alperest a felperes elmaradt

jövedelme és a végkielégítés megfizetésére.

- [13] Az alperes fellebbezése folytán eljáró Szegedi Törvényszék 2.Mf.22.502/2015/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét akként változtatta meg, hogy a felperes keresetét elutasította. Mellőzte az alperesnek a felperes javára perköltség, az állam javára elsőfokú illeték megfizetésére kötelezését és megállapította, hogy a le nem rótt elsőfokú illeték az állam terhére maradt. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Kötelezte a felperest az alperes javára első- és másodfokú perköltség megfizetésére megállapítva, hogy a le nem rótt fellebbezési illetéket az állam viseli.
- [14] A másodfokú bíróság mellőzte a tényállásból annak megállapítását, hogy „A felperes a munkaköri kötelezettségét nem szegte meg, illetve az osztálypénz kezelése során olyan magatartást nem tanúsított, amely a munkáltató részéről a munkaviszony fenntartását lehetetlenné tenné”.
- [15] Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a jogvita elbírálásához szükséges tényállást helyesen rögzítette, abból azonban nem helytálló jogi következtetésre jutott, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a Pp. 253. § (2) bekezdés alapján megváltoztatta.
- [16] Az azonnali hatályú felmondás az Mt. 78. § (1) bekezdés b) pontján alapult, ezért az alperest annak bizonyítása terhelte a perben, hogy a felperes olyan magatartást tanúsított, amely a munkaviszonya fenntartását lehetetlenné tette. Ilyen magatartásnak minősítette az alperes azt, hogy a felperes az általa kezelt osztálypénz számláról négy alkalommal magáncélú kifizetéseket és átutalásokat teljesített-e, amely miatt a bizalma a felperesben oly mértékben megrendült, hogy az a munkaviszony fenntartását lehetetlenné tette.
- [17] Az azonnali hatályú felmondás tehát nem a felperes vétke kötelezettségszegésén alapult, hanem az alperes a felperes által tanúsított magatartást minősítette olyan súlyosan kifogásolhatónak, amely miatt a munkáltatóban a felperes erkölcsi és szakmai feddhetetlensége megkérdőjeleződött, amely a munkáltató részéről végleges bizalomvesztéssel járt.
- [18] A felperes által tanúsított, és az alperes részéről kifogásolt magatartásra az elrendelt funkcionális ellenőri vizsgálat eredményeként derült fény, amely négyszeri magáncélú kifizetést és átutalást tárt fel az osztálypénz számláról. A felperes az alperesnél tartott meghallgatáson úgy nyilatkozott, hogy a 2014. augusztus 1-jei 29.000 forint összegű saját folyószámláról az osztálypénz számlára történő átutalással 2014. július 17-ei és 19-ei részére történő kifizetések, valamint a július 31-ei M.T. Nyrt. részére saját telefon- és tv előfizetés teljesítésére történt átutalás összegének és díjainak a visszafizetése érdekében került sor. A felperes nem vitatta, hogy a 2014. júliusi kifizetések és átutalások időpontjában 2014. július 7-étől augusztus 1-jéig a N. számlacsomagján a teljes folyószámla hitelkeretet kimerítette.
- [19] J.A. funkcionális ellenőr tanúvallomásából egyértelműen

megállapítható volt, hogy a 2014. július 31-ei és október 20-ai átutalásokra véletlenszerűen nem kerülhetett sor, mert az osztálypénz számláról való utalás végrehajtásához ki kellett választani az osztálypénz számlát, és be kellett lépni erre a számlára.

- [20] A törvényszék álláspontja szerint az alperes bank a felperes számlavezetési vezető tanácsadó csoportvezető munkakörben dolgozó felperestől alappal várhatta el, hogy erkölcsi és szakmai feddhetetlenségéhez ne férjen kétség jogos gazdasági érdeke és a munkaviszony célja figyelembe vételével. A felperessel szembeni bizalomvesztést konkrét, alapos, okszerű indok támasztja alá, mely magatartás tanúsítása objektíve tette folytathatatlaná a munkaviszonyt, ezért az Mt. 78. § (1) bekezdés b) pontjára hivatkozással az azonnali hatályú felmondás jogával a munkáltató jogszerűen élt.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [21] A felperes felülvizsgálati kérelme a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére, az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Jogszabálysértésként a Pp. 163. §, 167-176. §, 206. §, 221. §, és az Mt. 78. § (1) bekezdés b) pontja megsértésére hivatkozott.
- [22] Álláspontja szerint az Mt. 78. § (1) bekezdés b) pontja alkalmazására akkor lenne lehetősége a munkáltatónak, ha a munkavállaló cselekménye objektíve teszi lehetetlenné a munkavégzést, vagy a munkavállaló olyan súlyos magatartást tanúsított, amellyel a munkáltató jó hírét, gazdasági érdekét sérti (BH2013.305. és 121.).
- [23] Az Mt. 8. § (2) bekezdéséhez fűzött miniszteri indokolás szerint a munkavállaló munkaidőn kívül csak olyan magatartást nem tanúsíthat, amely közvetlenül és ténylegesen alkalmas a munkáltatója helytelen megítélésére, jogos gazdasági érdekének, illetve a munkaviszony céljának veszélyeztetésére.
- [24] Az Alkotmánybíróság az 56/1994. (XI.10.) határozatában kifejtette, miszerint alkotmányos követelmény, hogy a munkavállaló munkahelyén kívüli, a munkaviszonyához méltatlan magatartása a munkaköre, vagy beosztása ellátására lényeges és valóságos, közvetlen kihatással legyen, a munkáltató lényeges érdeksérelmével járjon.
- [25] Jelen esetben azonban nem állapítható meg az, hogy a felperes által teljesített kétszeri téves utalás bármilyen formában olyan közvetlen és súlyos kihatással lett volna a munkaviszonyra illetve a munkáltatóra, amely objektíve fenntarthatatlanná tette volna a munkaviszonyt, annak ugyanis még az osztály bizalmára sem volt hatása. Az MD.I.272. számú döntés szerint a munkaviszony rendkívüli felmondással történő megszüntetésének jogszerű indoka az, ha emiatt nemcsak a másik fél véleménye szerint lehetetlen az adott körülmények között a munkaviszony fenntartása, hanem a hivatkozott

magatartás objektíve teszi folytathatatlaná a munkaviszonyt. Ezt az érvelést a másodfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, holott a felperes által elkövetett kétszeri téves utalás ellenére ilyen jellegű problémája az alperesnek a munkavégzésével kapcsolatban nem volt.

- [26] A törvényszék az Mt. 78. § (1) bekezdését jogellenesen, kiterjesztően értelmezte, így az ítélete ellentétes az Mt.-vel, annak céljával, alapelveivel és az ahhoz fűződő jogalkotói akarattal. A törvény miniszteri indokolása alapján a munkaviszonyra is irányadó tisztesség követelménye a másik fél érdekének figyelembe vételét jelenti, amelynek a munkaviszony minden létszakában jelen kell lennie. A törvényszék kiterjesztő értelmezése a munkavállalói érdek rovására történt.
- [27] Az alperes álláspontja megalapozatlan, miszerint jogos a munkáltató bizalomvesztése, mert bármikor előfordulhatott volna, hogy a likviditási problémáit ilyen módszerekkel oldja meg, ez azonban feltételezés. A munkaviszonyból származó kötelezettségét egy alkalommal sem szegte meg, és ilyen következtetésre okszerűen nem lehet jutni a magánszemélyként teljesített kétszeri téves utalás alapján.
- [28] A törvényszék nem vette figyelembe K.M. tanúvallomását, illetve J.A. tanúvallomásának fontos részét indokolatlanul mellőzte, mindezzel a Pp. 221. § (1) bekezdését megsértette. Nem jelölt meg konkrét bizonyítékokat arra vonatkozóan, hogy a szakmai feddhetetlenségéhez miért fér kétség.
- [29] A Pp. 206. §-át megsértve a törvényszék nem vette figyelembe K.M. tanúvallomását, miszerint az osztály bizalmát változatlanul élvezte, és hogy a téves utalásokról tájékoztatást kapott, valamint hogy a négy utalásból kettő az osztály érdekében történt. J.A. tanúvallomásából nem értékelte azt, hogy nem követett el munkaköri kötelezettségszegést. Minderre tekintettel a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményével ellentétes a másodfokú ítélet indokolása, amellyel mellőzte a tényállásból azt a lényeges, az ügy eldöntésére is kiható körülményt, hogy „a felperes a munkaköri kötelezettségét nem szegte meg, illetve az osztálypénz kezelése során olyan magatartást nem tanúsított, amely a munkáltató részéről a munkaviszony fenntartását lehetetlenné tenné”. A törvényszék nem indokolta meg, hogy ezen részt miért mellőzte a tényállásból, így az ítélete a Pp. 221. § (1) bekezdésébe is ütközött.
- [30] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem nyújtott be.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [31] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.
- [32] A Pp. 275. § (2) bekezdés alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül. A Pp. 272. § (2) bekezdés

szerint pedig a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul, azt, hogy a fél milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja, továbbá elő kell adni - a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett -, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja.

- [33] A felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei tehát a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az erre vonatkozó jogi álláspontját részletesen kifejti, vagyis a jogszabálysértésre való hivatkozását, indokait is ismerteti. Amennyiben a fél a felülvizsgálati kérelmében több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásának rendelkeznie kell a fent meghatározott tartalmi követelményekkel. A jogerős ítélet több rendelkezése ellen irányuló felülvizsgálati kérelem esetén annak a törvényben előírt tartalmi kellékeket kérelmenként külön-külön kell tartalmaznia, és ezek hiánytalan meglétét is a Kúria külön-külön vizsgálja [1/2016. (II.15.) PK vélemény 4-6. pont].
- [34] Ebből következően a jogszabálysértést tartalmilag körülíró jogi érvelés hiányában a Pp. 163. §, 167-176. § megsértésére történő hivatkozás nem volt figyelembe vehető.
- [35] A felperes alaptalanul állította a Pp. 221. § (1) bekezdésének a megsértését. A bíróságoknak ugyanis a határozatukat mindig a szükséges mértékben kell megindokolniuk, ennek körét pedig az adott ügy jellege, és az eljárás során tisztázásra váró körülmények terjedelme határozza meg. A törvényszék ezen indokolási kötelezettségének eleget tett, álláspontját részletesen kifejtette, a logika és okszerűség követelményének betartásával értékelte a bizonyítékokat [Pp. 206. § (1) bekezdés], és helytállóan jelölte meg a hivatkozott jogszabályokat is. Ebből következően a jogerős ítélet eljárásjogi szempontból nem jogszabálysértő.
- [36] A törvényszék jogszabálysértés nélkül indult ki döntése meghozatalakor abból a tényből, hogy az alperes az azonnali hatályú felmondást az Mt. 78. § (1) bekezdés b) pontjára hivatkozással szüntette meg, ezért nem az a) pontban foglalt három együttes feltétel meglétét (lényeges munkaköri kötelezettség jelentős mértékű szándékos, vagy súlyos gondatlansággal történő megszegését) kellett a perben bizonyítania, hanem olyan, a felperes által tanúsított magatartást, amely a munkaviszonya fenntartását lehetetlenné tette. Ezért szükségtelen volt az elsőfokú ítéletben a munkaköri kötelezettségszegés hiányát megállapítani, a bizonyítékok mérlegelése alapján pedig jogszerűen mellőzte a törvényszék azon megállapítást az elsőfokú ítéletből, hogy a munkaviszony

fenntartását lehetetlenné tevő magatartást a felperes nem tanúsított.

- [37] Téves azonban a felperes azon érvelése, hogy az azonnali hatályú felmondásban neki felrótt, az általa kezelt osztálypénz számláról négy alkalommal magáncélú kifizetések és átutalások teljesítése miatt a jogviszonya nem volt az Mt. 78. § (1) bekezdés b) pontja alapján azonnali hatállyal megszüntethető. A felperes által tanúsított munkaidőn kívüli magatartás értékelésekor a munkaköre jellegére, a munkáltató szervezetében elfoglalt helyére tekintettel helyes a törvényszék álláspontja, miszerint a felperes eljárása ténylegesen alkalmas volt a munkaviszony céljának veszélyeztetésére. A munkaviszony ugyanis tartós bizalmi viszony, amelyben a felperes által betöltött számlavezetési vezető tanácsadó csoportvezetői beosztásban teljesítendő feladatok (engedélyezési, számlavezetési, hitelezési és értéktár-vezetési, esetenként fiókvezető helyettesítési) ellátása során a munkáltató jogos gazdasági érdeke és a munkaviszony célja megköveteli a szakmai hibák nélküli, valamint az erkölcsileg feddhetetlen munkavégzést. Amennyiben az ilyen munkakörű munkavállaló munkaidején kívül a más részére általa vezetett számlával sajátjaként rendelkezik, alappal rendel meg a munkáltató belé vetett bizalma, amelynek megalapozottságát nem érinti, hogy a felperes az osztályközösség, illetve az osztályfőnök bizalmát továbbra is élvezze-e.
- [38] A felperes megalapozatlanul hivatkozott arra, hogy az alperes nem bizonyította, miszerint nem felel meg az erkölcsi és szakmai feddhetetlenség követelményének, mert K.M., J.A. tanúvallomását nem értékelte megfelelően.
- [39] Az a tény, hogy a felperes K.M.-t vallomása szerint két alkalommal tájékoztatta téves utalásról, nem bizonyítja, hogy az valóban téves utalás volt figyelemmel a törvényszék által is értékelt csatolt felperesnek alperes meghallgatásakor tett ezzel kapcsolatos nyilatkozatára, a felperes 2014. júliusi saját folyószámla hitelkeretére és J.A. vallomására az O. közvetlen keresztül történő utalás módjára vonatkozóan. K.M. tanúvallomása azt sem igazolta, hogy a 2014. július 17-ei és július 19-ei összesen 19.000 forint utalás az osztály érdekében történt, mert csak általánosságokban nyilatkozott a fénymásolási költségek megtérítésének, valamint a távozó diák részére a befizetett osztálypénz visszafizetésének szükségességéről. Ehhez képest a felperes az alperes előtt tett nyilatkozata szerint a 2014. augusztus 1-jén a saját számláról az osztálypénz számlára visszautalt 29.000 forint a júliusi utalások visszafizetése volt.
- [40] J.A. tanúvallomásának értékelése a per adataival összevetve a Pp. 206.§ -nak megfelelően történt a törvényszék részéről figyelemmel arra, hogy nem munkaköri kötelezettségszegést kellett a perben az alperesnek bizonyítania [Mt. 78. § (1) bekezdés b) pont].
- [41] Mindezek alapján jogszabálysértés nélkül állapította meg a törvényszék, hogy az alperes által alkalmazott azonnali hatályú felmondás intézkedés megfelelt az Mt. 78. § (1) bekezdés b)

pontjában foglaltaknak. Téves a felperesnek a törvényszék részéről történt kiterjesztő és „a tisztességes foglalkoztatás” jogalkotói céllal ellentétes értelmezésére való hivatkozása.

- [42] A fentiek alapján a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdés alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

- [43] *Jogszerűen alkalmaz a pénzüintézet munkáltató a számlavezetési feladatokat ellátó csoportvezető beosztású munkavállalóval szemben az Mt. 78. § (1) bekezdés b) pontjára alapított azonnali hatályú felmondást bizalomvesztésre hivatkozással, ha a munkavállaló munkaidején kívül más által rábízott számlával sajátjaként rendelkezik.*

Záró rész

- [44] A felperes munkavállalói költségkezdvezményére tekintettel a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdés és 14. § alapján az állam viseli.
- [45] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2017. március 22.

**Dr. Hajdu Edit s.k. a tanács elnöke, előadó bíró, dr. Tallián
Blanka s.k. bíró, dr. Mészárosné dr. Szabó
Zsuzsanna s.k. bíró**